

εἰκόνας), παρατηρήθησαν καὶ ἐξηκριβώθησαν ἄχρις ὥρας ἐπὶ ἐνενήκοντα γενῶν φυτῶν, ὧν τὸ ἥμισυ τοῦ ἀριθμοῦ ἀποτελεῖται ἐκ φυτῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Λαχανηρῶν ἢ Ὀσπριειδῶν. Ἐκ τῶν εὐμοιρούντων τοιούτων κινήσεων φυτῶν ἄλλα μὲν εἰσι δικοτυλήδονα ὡς τὰ καρυοφυλλοειδῆ, τὰ μαλαχοειδῆ, τὸ λίνον, ἡ βαλσαμίτις, ἡ νικοτιανή, ἄλλα δὲ μονοκοτυλήδονα, ὡς ἡ κολοκασία, ἡ μακράντη κτλ., καὶ ἄλλα τέλος γυμνόσπερμα ὡς αἱ πεῦκαι.

Σημειωτέον ὅμως ὅτι ἀναλόγως πρὸς τὸ εἶδος τῶν φυτῶν ἡ νυκτία

Εἰκὼν 3.

ἡμερησίας στάσεως ἢ ἄλλως ἐγρηγόρσεως· οὐσιῶδες διακριτικὸν σημεῖον μετὰ τῶν δύο τούτων στάσεων εἶναι ἡ τελεία ἀντίθεσις, ἐὰν λ. χ. ὁ ὕπνος φυτοῦ τινος εἰσαχθέντος εἰς σκότος ἢ ἐπελθούσης τῆς νυκτὸς δηλοῦται διὰ καταπτώσεως τῶν φύλλων, ἡ ἐγρηγόρσις αὐτοῦ εἰσαχθέντος εἰς φῶς ἢ ἐπελθούσης τῆς ἡμέρας σημαίνεται βεβαίως δι' ἀνορθώσεως τῶν φύλλων, καὶ τοῦμπάλιν τούτου, ἐὰν ὁ ὕπνος δι' ἀνορθώσεως τῶν φύλ-

λων, ἡ ἐγρηγόρσις διὰ καταπτώσεως. Πᾶσα αὕξησις τῆς ἐντάσεως τοῦ φωτός ἐπαυξάνει τὴν πρὸς τὴν ἡμερησίαν στάσιν κίνησιν, ὡς καὶ πᾶσα ἐλάττωσις αὐτῆς ἐπιφέρει μετατόπισιν πρὸς τὴν νυκτιάν στάσιν.

Τὰ φυλλάκια τῶν λωτῶν, τῶν τριφύλλων, τῶν λαθουρίων, τῶν μηδίων, τῶν λαθύρων, τῶν κολουτεῶν κτλ., λαμβάνουσι τὴν νυκτιάν